

2013—2014

Palau 100 Cambra

Cuarteto Simón Bolívar

Creat en el si de la Fundación Musical Simón Bolívar, està format pels principals músics de l'Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Veneçuela. Ha treballat amb personalitats musicals destacades, com Gustavo Dudamel, Claudio Abbado i Sir Simon Rattle i ha participat en classes magistrals impartides pel Cuarteto Latinoamericano, Quartet de Corda de la Filharmònica de Berlín, Chilingirian String Quartet, Donald Weilerstein (del Cleveland Quartet), Andrés Keller (del Keller Quartet) i Ulyses Ascanio, violinista fundador de les Orquestres Joves i Infantils de Veneçuela.

Un dels objectius del Cuarteto Simón Bolívar és el desenvolupament d'una xarxa de quartets de corda a Veneçuela i a la resta d'Amèrica del Sud amb el propòsit d'expandir la música de cambra entre els joves i infants de l'Amèrica Llatina.

El Cuarteto Simón Bolívar ha actuat per tot Veneçuela i la resta d'Amèrica, Europa i Àsia, tant en concert com formant part de projectes educatius i comunitaris. L'any 2010 va emprendre una gira pel Regne Unit que incloïa el Festival d'Edimburg i les sèries del Southbank Centre de Londres.

El febrer de 2012 el Cuarteto Simón Bolívar va enregistrar el primer àlbum per a Deutsche Grammophon, que va publicar a la primavera del 2013.

Amb la col·laboració de:

Cuarteto Simón Bolívar

DIMECRES, 30 D'ABRIL DE 2014, 20.30 h

Sala de Concerts

© Monika Ritterhaus

Programa

I

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Quartet de corda en La menor, op. 13

30'

Adagio – Allegro

Adagio non lento

Intermezzo

Finale. Presto

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Gran fuga, op. 133

16'

II

Johannes Brahms (1833-1897)

Quartet de corda núm. 1, en Do menor, op. 51 núm. 1

35'

Allegro

Romanze (Poco adagio)

Allegro molto moderato e comodo

Allegro alla breve

Cuarteto Simón Bolívar

Alejandro Carreño, violí

Boris Suárez, violí

Ismel Campos, viola

Aimon Mata, violoncel

Comentari

L'art del quartet és un dels més complexos i arriscats, tant per al compositor com per a l'interpret. Al segle XVIII cortesà Mozart, Haydn, Boccherini i molts d'altres van escriure meravelles. Però potser sense el compromís que va començar a suposar aquest art a partir de Beethoven, que va situar el gènere a un nivell de referència. El pensament burgès del segle XIX se centrava en la renovació i la superació (la idea de *progrés* que marca encara la nostra societat). Johannes Brahms tenia constantment *in mente*, tant en el quartet com en la simfonia, l'obra de Beethoven, que li posava el nivell molt alt, i de fet els primers quartets que va donar a conèixer impresos per Simrock estan datats el 1873, acabats poc abans en un dels seus tan productius estius, quan ja tenia més de quaranta anys. En van ser dos, que tenen poc a veure entre si. I aquest esperit de renovació va marcar especialment aquest núm. 1 de l'opus 51, fins al punt que a partir de les modulacions i la feina harmònica, Schönberg no va dubtar anys més endavant a escriure un assaig sobre la modernitat de Brahms centrat en l'"Allegro". Després d'un començament tens i àgil alhora, amb puntejats que estimulen la progressió, Brahms hi exerceix un veritable art del desenvolupament temàtic. Però aquí res no és especulatiu, des de la malenconia inicial, passem a la dolçor del Romanç o a traços nostàlgics en el següent moviment, per reprendre, en l'últim referències inicials magistralment tractades.

Sensibilitat, doncs, abans que res, que marca també el *Quartet en La menor, op. 13*, el primer escrit per Mendelssohn, impressionat segurament per la recent mort de Beethoven. Hi ha clarament en la seva temàtica inicial i final un lied de contingut transcendent, i no es queda aquí el record envers el mestre, ja que la seva tonalitat i les figuracions lentes del començament coincideixen amb un dels últims quartets de Beethoven, l'opus 132. Mendelssohn, igual que Brahms, recorre a un contrapunt molt suggeridor inspirat en una altra de les seves referències, J. S. Bach. Peça clau i identificable del quartet: el deliciós *intermezzo*.

Finalment, al centre del programa, Beethoven amb la seva *Gran fuga, op. 135*, una síntesi magistral, poc inclosa encara avui en concert per la seva densitat gairebé orquestral, pel vertigen a què condueix la forma, a la qual imprimeix veritable caràcter romàntic de finitud.

Jorge de Persia, crític musical

Abona't a una temporada de somni Palau 100 Cambra

Cuarteto Quiroga

DIMECRES, 08.10.2014 - 20.30 h

Mark Padmore & Paul Lewis

La bella molinera de Schubert

DIUMENGE, 19.04.2015 - 18.00 h

Faust - Queyras - Melnikov

DIJOUS, 06.11.2014 - 20.30 h

Alisa Weilerstein

Violoncel

DIJOUS, 07.05.2015 - 20.30 h